

været i fuld Overensstemmelse med Socialdemokratiets Opfattelse af det, der har været Tale om.

Indenrigsministeren (Rode): Det ærede Medlem fra Ærø (Sporon-Fiedler) mente om min Udtalelse vedrørende en Artikel, som har været omtalt her, at kunne sige, at det var et Vidnesbyrd om, at jeg, naar nogen vovede sig for langt ud, saa de ikke kunde bunde, vilde retlede dem. Det er for saa vidt meget rigtigt. Hvis jeg ser ærede Medborgere i Færd med at vove sig saa langt ud, at de ikke kan bunde, især naar de ikke kan svømme, saa plejer jeg at give dem det gode Raad at lade være med det, og derfor vil jeg sige til det ærede Medlem, at hvis jeg havde vidst, hvad det ærede Medlem vilde foretage sig, naar han kom her op paa Talerstolen, saa vilde jeg have tiltraabt ham: Pas nu paa, at De ikke kommer saa langt ud, at De ikke kan bunde, navnlig hvis De ikke kan svømme. Men med Hensyn til den paagældende Artikel er det — stadig hvis det kan have nogen som helst Interesse — ikke at forstaa anderledes, end at vedkommende Medarbejder er min personlige Ven, vi taler meget ofte om politiske Forhold og nærer fælles politiske Anskuelser, og om denne Artikel har vi ogsaa talt, og jeg har sagt, at der findes i den nogle Vendinger, der kan misforstaaes, som om „Politiken“ havde en anden Opfattelse end den, Bladet mangfoldige Gange har hævdet, og som sikkert vil blive misbrugt. Det ærede Medlem har været saa venlig at vise mig, at min Forudsætning ikke har slaaet fejl. Derfor vil jeg gerne sige: Pas paa, da det rigtige er det, vi altid har hævdet sammen, og da der er den fuldkomneste Overensstemmelse mellem os i saa Henseende. Der er derfor ikke Tale om at kalde nogen tilbage, som vilde ud paa det vilde.

Formanden: Folketingsmanden for Aalborg Amts 4de Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Lillelund: Den højtærede Indenrigsminister er alt for beskeden. Selvfølgelig interesserer det det høje Ting at høre den højtærede Indenrigsministers Mening ogsaa i denne Sag. Men det forbavser mig unægtelig, at den højtærede Minister staar op her paa Talerstolen og meddeler, at den nævnte Artikel har gjort et saadant Indtryk paa ham, at han har fundet An-

ledning til at tale med vedkommende om den. Men Resultatet af denne Samtale har ikke givet sig Udslag i „Politiken“s Spalter, mig bekendt. Der er ikke kommet nogen som helst Udtalelse imod det, „Politiken“ har skrevet, hverken fra Redaktionens, Medarbejderens eller den højtærede Indenrigsministers egen Side. Det vil med andre Ord sige, at den højtærede Indenrigsminister taler i Rigsdagen med een Tunge til Medlemmerne her, men det Blad i København, der staar ham nærmest, meddeler ikke et Ord om, hvad Indenrigsministeren siger. Det kommer med en ganske anden Udtalelse, hvori der 3 Gange er gentaget, at disse mange Millioner er givne til det danske Landbrug. Det forekommer mig, at den højtærede Indenrigsminister maa forlange af sit eget Blad, at det gengiver hans Mening og ikke noget, der staar i saa stærk Modstrid med den. Men selvfølgelig, det er muligt, man i radikal Politik mener, at den Tone, der lyder i „Politiken“, er det gavnlige at gaa til Valg paa i København, og ikke den, den højtærede Indenrigsminister bruger her i Tinget.

Indenrigsministeren (Rode): Det var saamænd ganske overflødigt for „Politiken“ at foretage noget som helst i den nævnte Anning, thi det, jeg foretog den Gang, var ikke andet end at sige: Det varer saamænd ikke længe, før den Artikel bliver brugt af et eller andet Medlem, idet man vil sige, at nu er det „Politiken“s Hensigt at sige noget andet end det, der altid er sagt. Det ærede Medlem kan være ganske vis paa, at hvad jeg har sagt om dette Forhold i Dag, kommer nok ogsaa til at staa i „Politiken“, men der er ingen Anledning til at berigtige et Forhold, naar Sagen er den, at alle „Politiken“s Læsere er klare over, hvorledes det laa, fordi „Politiken“s Læsere stadig har set, at Bladet har forsvaret den Politik, jeg har ført, at der er af Staten fastsat rimelige Produktionspriser for Landbruget — det har staaet hundrede Gange i „Politiken“ —, og derefter er de for disse rimelige Produktionspriser erhvervede Varer solgte til Underpris. Det ved alle „Politiken“s Læsere, at det er Kærnen i den Politik, der er ført i disse Aar. Derfor var det ganske overflødigt at berigtige, fordi en Mand baade her i Tinget og udenfor det ytrer den Mening, at der er Grund til at foretage nogen Tilbagekaldelse i den Anledning.